

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm || Ianvarii Et Febrvarii

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10258

Visio S. Aldegundis virginis de S. Amandi gloria & beatitudine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77365)

ne mona-
sterio Han-
nonia.

co multa fiunt orationibus eius beneficia, & laudatur ibi ab omnibus nomen Domini Iesu Christi: cui est cum æterno patre & spiritu sancto virtus & honor, gloria & imperium, laus & potestas per infinita seculorum secula, Amen.

VISIO SANCTÆ ALDEGVNDIS VIR-
GINIS, DE SANCTI AMANDI GLORIA
& beatitudine.

Eodem tempore beata Aldegundis, in timore sancto ab ipsis infantia annis Domino seruiens virgo, & corpore angelicam in terris vitam peragere studens, inter reliquas visiones, sibi frequentius à supernis ostensas, dum nocte Dominica vigilijs & hymnis in ecclesia Malbodiensis cœnobij ante altare sanctæ Mariæ incubaret, in ipsa, qua beatus transijt, hora in ecstasi mentis eleuata, & ab angelo per amœnâ iucundæ habitationis loca deducta, vidit virum senem, cygneo capite reuerendum, sacerdotalibus & præclaris indutum vestibus; baculum manu tenenti, ad superna quasi transire, turbamq; copiosam albatorum ante & post eum iter habere. Cumque quis esset requisita, nescire se diceret, ab angelo sancto ita ei responsum est: Vir, inquit, Dei Amandus migravit à seculo: & quia sacerdos in vita extitit dignus, sequere ipsum bonæ voluntatis obsequio atq; sanctarum virtutum exercitio diuinæ maiestati sacrificauit, tam gloriosus nunc ad gaudia sui Domini pertransijt. Turba autem, quam vides, albatorum, hi sunt, qui per instantiam prædicationis ipsius ad exemplum tanti magistri feliciter informati, digni Deo & sanctorum claritati iudicantur ascribi in cœlestibus. Quibus pro eo, quod pastor extitit idoneus, in regno sanctorum & terra uiuentium super eos princeps in æternum apparebit modis omnibus gratiosus.

Basilica iâ
olim fœ-
minis inac-
cessa.

Corpus S.
Amandi
post annos
16. incorru-
ptum.

En post tot
annos cor-
pus inuio-
latum.

Nota stupē-
dum in de-
functo cor-
pore mira-
culum.

Hac itaque visione diuinitus ita manifestata, corpus sacrosanctum beati Amandi in cœnobio, quod idem sanctus ædificauerat, atque Elhoni vocabulum indiderat, debito fidelium honore sepultum est: non tamen in ipsa, qua nunc requiescit, basilica, sed in altera, quæ adhuc superest, principis Apostolorum Petri nomine dedicata. Quæ quoniam pro sui paruitate tanti præsulis tumulo visa fuit incongrua, atque etiam secundo sexui propter monachorum habitacula inaccessa, frequenti religiosorum virorum conuentui visum est, aliam magnitudine præstantem debere ædificari, quæ & vtrique sexui, ac confluenti illò sufficeret multitudini populari. Ad quam venerandus Christi confessor, qui tunc supererat, Eligius corpusculum sancti patris sextodecimo post transitum anno, integrum & omnimodis incorruptum, septimo Calend. Nouembris transtulit, & vt tunc moris erat, altius telluri commendauit.

Quod ibi vsque ad annum sui obitus centesimum quinquagesimum in imis terræ visceribus occultatum, longo temporis spatio iacuit: sed anno incarnationis Domini octingentesimonono sarcophagum, in quo quieuerat, Lotharius, sacri templi ædituus, eleuari faciens, reperit in speratum magni gaudij thesaurum, inuiolati videlicet corporis prodigium. Qui stupefactus, vt par erat, tam inopinati visione miraculi, omnipotentem Deum debitis laudibus benedixit, tantorumque donorum largitori gratias egit. Congaudens etiam tanti inuentione thesauri, non modico cœpit sollicitudinis angore cruciari, multa animo voluens, quid ex ipso ad cōmemorationem sequentium pro munere deberet auferri. Vbi verò fluctuantem animum ancora consilij stabiliiuit, casulam, qua erat indutus, à sacratissimo eius collo abstulit, eundemq; in latus vtrunq; versans, cannas arundinum fluuiales, quæ sub ipso olim positæ fuerant propter humorem aquatilem, subduxit. Idque suis desiderijs minus esse perpendens, nisi etiam ex corpore aliquam tolleret inuiolatorum portionem membrorum, vertit audaces, vt ita dicam, ad cadauer venerabile manus, vnguesque spiritualis vituli, cornua producentis & vngulas, secuit, quæ post obitum illius contra naturam ita excreuerat, vt etiam manicas manuum cremendo suo penetrarent. Nec non & barbâ pontificis nostri Aaronis, post sepulturam ipsius recrescentem totondit.

Hęc verò omnia sibi summo deuotionis obsequio recondens, nec sibi tamen suisq; desiderijs sufficere credens, ad os sacratissimum, per quod diuinæ pietati crebræ orationum preces fuerant fusæ, ac varijs populis frequentes prædicationes directæ, ausus est manum

manum mittere, atq; si aliquem de dentibus illius posset eximere, studuit pertentare. Sed & cum hoc pro eorundem firmitate nequiret perficere, fabrili instrumento, tenaci videlicet vsus forcipe, de gingiuis pulcherrimi oris duos dentes eduxit, rubicundo ebore, vt credi decet, ac antiquo saphiro preciosiores. Mirum dictu, fidelem quereus auditor em, quod contra naturam est mortui cadaueris, de dentibus educis stillæ fluxerit cruoris. Huiusque monumenti vsque in diem hodiernum testimonium acerra præbet eburnea, adhuc eodem, quo infusa fuerat, sanguine, cum ibi seruandi mitterentur, mirabile dictu, cruentata.

Facta est igitur eleuatio ista venerabilis 12. Calend. Octobris: signis etiam in ea per supernam virtutem patefactis, fidei populo est constituta ferialis. Sanè sanctorum memoria, qui per beatum Amandum Domino famulari elegerunt, superiùs generaliter prælibata: restat nunc quorūdam nomina ad laudem præcipui doctoris intimare, vt eorum si quis gesta legere voluerit, ex illorum virtutibus tanti patris & idoneæ legionis signiferi merita quodammodo pensare præualeat. Cuius tam beatæ cateruæ pars quedam & honorabilis extitit Andreas sanctus, ab ipso pontifice in monasterio Elnonensi cōstitutus abbas. Lonatus etiam, in Marcianis cœnobio delegatus: sanctusq; Flobertus cum egregio viro Iohanne: vnus post alterum congregationi, quæ Blandinium appellatur, præpositi: necnō Leuita præcipuus, quem idem vir sanctus per reuelationem detondidit, beatus videlicet confessor Maurontus, vnā cum iusto & magnifico viro Humberto, qui angelo reuelate, tam sibi quàm beato Amādo coronā in cælis preparatam cognouit, atque ad iudicium rei certæ, eodem angelo imprimente, signum crucis in vertice, ossē crucis in modum implicato, visibiliter vsque ad mortem deportauit.

Non elongatur à cœtu isto beatorum Gertrudis, virgo sancta, ab ipso fidei initijs insignita, & sacro velamine consecrata: quæ fideliter vsque ad obitum mādatis cælestibus obtemperās, & in vita, & post exitum multis se miraculis manifestaui. Iuxta sæculi etiam dignitatem nobilis Allouinus, qui sanctus Bauo est omnium vocibus appellatus, ex paganorum ritu ad Dei cultum per Pontificem prædictum conuersus, & in via præceptorum eius salubriter introductus, per diuinæ inspirationis gratiam in tantum celsitudinis apicem conscendere meruit, vt etiam mortuum ab inferni faucibus reuocaret, & palam omnibus vitæ reconsignatum exhiberet. Cuius reliquijs felicibus in eadem, qua venerantur, ecclesia sanctus Landoaldus archiepiscopus sancti Amandi, hoc est, curam pastorem vice ipsius agens in episcopo Traiectensi, sanctusque Amantius, post multum obitū sui tempus tandem reuelante Deo manifestati, atque illuc vsque perlati, modò in pace quietis consociati, beneficia populis fidelibus impendunt assidui. Quod ita cunctis in hac regione cognitum scimus, vt ad præsens scribi necessè nō sit: cum ibi visum cæci, claudi quoque gressum, debiles etiam & multi varijs infirmitatibus detenti, nostris temporibus saluti congruæ sint restituti.

Sunt verò complures & alij, quos studio breuitatis intermittere horum sanctorum specialis quodammodo refulgens apud homines gratia suauis: qui & ipsi inuenti sunt in fide & respectione Domini nostri Iesu Christi multipliciter gratiosi. Ecce quàm bonum & quàm iucundum, ait Psalmista, habitare fratres in vnum. In vnum enim habitant, qui vnum mente simplici adorando Deū, vnus felicitatis, hoc est, æternæ beatitudinis gaudia simul adipisci meruerunt. Laudemus ergò viros gloriosos, quibus multā gloriam fecit Dominus magnificentia sua. Hi sunt enim viri misericordia, quorū iustitiæ obliuionem non acceperūt, corporaq; eorum in pace sepulta sunt, & nomen eorū viuet in generationem & generationē. Vt igitur nos, vltimo adhuc positi gradu, de virtute in virtutem sanctos Dei ascendentes aliquatenus imitari, eorumque lætitiæ in parte mereamur fieri participes, amabilis Deo & hominibus Amandus confessor magnus & Pontifex egregius, simulque sancta multitudo discipulorum ipsius, orationibus assiduis nos ad bona virtutum eleuent, & quod prauum est, diluere piè dignentur, meritisque sanctis in numero fidelium Christi consocient:

vt in æternū nomen ipsius benedicatur in nobis, no sç;
eius populus fieri valeamus, per infinita se-
cula seculorum, Amen.

Dentes cruenti in corpore exanimi.

Catalogus aliquorū sanctorum S. Amādi discipulorū.

S. Gertrudis, discipula S. Amādi.
S. Bauo per S. Amandū conuersus ad fidem.

S. Landoaldus.
S. Amāti

Psal. 132.

Eccl. 44.

Petit suffragia et intercessionem S. Amādi &c.